

FOLKETINGET

Mogens Glistrup

Den 30. januar 1984

I de sidste par uger har jeg færdedes ud over store dele af landet og har herved fået syn for sagn for, at det »almindelige omdømme« i Danmark januar 1984 bestemt ikke går ud på, at jeg skulle være uværdig, så jeg ikke når op til den værdighedstærskel, som almindeligt omdømme sætter for medlemskab af folketinget.

Når grundloven skal følges, er der altså ikke basis for at pålægge mig den tillægsstraf til den straf, domstolene har pålagt mig, at folketinget kasserer vælgernes afgørelse den 10. ds., hvorefter jeg på det første af alle tillægsmandater i landet – med bred margin til tillægsmandat nummer 2 (Anne Grete Holmsgårds) – er valgt til medlem af det nuværende folketing.

Jeg påpegede i mit brev af 20. ds. til udvalget, at en mulighed for at klare sagens problemer er, at det nye folketing i medfør af grundlovens § 57 tillader min fortsatte afsoning, mens man med hensyn til paragraffen om det almindelige omdømme – § 30 – henholder sig til, hvad vælgerne har bestemt.

Denne mulighed har siden da fået endnu stærkere grunde for sig. Dels er chancerne for, at det nye folketing vil sidde langt hen mod 9. januar 1988, jo blevet forstærket. Dels har justitsministeren i gentagne offentli-

ge udtalelser i de seneste dage meddelt, at der kan forventes en betragtelig udvidelse af benådningspraksis. Når en sådan sker, må jeg forvente at høre til blandt de første, der bliver benådet som følge af, at jeg er førstegangsstraffet i en alder af henved 60 år for forhold, der ligger 11–17 år tilbage i tiden, og hvor baggrunden for den således fastslåede fravigelse fra en i øvrigt straffri vandel (virksomheden Skindergade 23) nu for længst er nedlagt, hvortil kommer, at jeg nok blandt danske fængselsdømte er den, som anklagemyndigheden har udsat for langt, langt flest langstrakte retsforfølgningsskridt, før anklagemyndigheden mente at have etableret grundlaget for strafidømmelsen. Alle disse momenter sammen med, at jeg nu har udstået henved, hvad der ville være den normale strafudståelse ifølge den af to højesteretsdommere afgivne dissens, må bevirke, at en udvidelse af benådningspraksis vil føre til, at der kun bliver brug for at fængsle mig i det højeste i en meget kort del af den periode, for hvilken det nye folketing er valgt, og i den periode må jeg så naturligvis gøre brug af gældende regler om indkaldelse af min stedfortræder.

Jeg vedhæfter i øvrigt et brev af 27. ds., som vist skal henhøre under udvalgets bilag.

Med venlig hilsen

MOGENS GLISTRUP

Til det foreløbige udvalg til prøvelse af valgene